

στην εξέλιξη της αρχαιότητάς του και του μισθού του, τούτο δε ακόμα και στην περίπτωση αλλαγής της κατηγορίας ή του πλαισίου μετά από διαγωνισμό.

Όταν όμως η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν επιτρέπει κατά κανένα τρόπο να ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η ειδική

επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκαν πριν από την είσοδο στην υπηρεσία ενός τέτοιου υπαλλήλου, τότε πρέπει να εφαρμοσθεί υποχρεωτικά το άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, τούτο δε ανεξαρτήτως της προϋπηρεσίας του ενδιαφερομένου κατά τον χρόνο δημοσίευσης της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού στον οποίο μετέσχε, διότι τίποτα δεν δικαιολογεί διάκριση μεταξύ των υπαλλήλων που πέτυχαν με αυτή τη βάση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 28ης Σεπτεμβρίου 1993 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-103/92, T-104/92 και T-105/92,

Jean Baiwir, Antonio Gonçalves και Dominique Besohé, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι, αντίστοιχα, Court-Saint-Étienne, Evere και Namur-Saint-Servais (Βέλγιο), εκπροσωπούμενοι από τον Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sean van Raepenbusch, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων περί κατατάξεως των προσφευγόντων σε κλιμάκιο κατά τον διορισμό τους στον βασικό βαθμό κατηγορίας ανώτερης από εκείνη στην οποία ανήκαν προηγουμένως,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. P. M. Barrington, Πρόεδρο, K. Lenaerts και A. Καλογερόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Ιουλίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

Όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα

1 Την 1η Μαΐου 1988, ο πρώτος προσφεύγων, Jean Baiwir, διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος της Επιτροπής στον βαθμό C 5. Σύμφωνα με το άρθρο 32 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), ελήφθη υπόψη η προηγούμενη επαγγελματική του πείρα, οπότε του αναγνωρίστηκε αρχαιότητα κλιμακίου 48 μηνών και κατατάχθηκε στο τρίτο κλιμάκιο.

2 Την 1η Νοεμβρίου 1988 μονιμοποιήθηκε στον βαθμό του.

- 3 Την 1η Μαρτίου 1989 προήχθη από τον βαθμό C 5, κλιμάκιο 3, στον βαθμό C 4, κλιμάκιο 2, διατηρώντας τη θέση του.
- 4 Αργότερα, μετέσχε στον διαγωνισμό EUR/B/21, που διοργάνωσε η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως (ΕΕ 1990, C 270, σ. 34). Έχοντας συμπεριληφθεί στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε μετά το πέρας του διαγωνισμού, διορίστηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1992 σε θέση της κατηγορίας Β από 1ης Μαρτίου 1992, καταταγείς στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Β 5.

Όσον αφορά τον δεύτερο προσφεύγοντα

- 5 Την 1η Μαρτίου 1988, ο δεύτερος προσφεύγων, Antonio Gonçalves, διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος της Επιτροπής στον βαθμό Β 4. Κατατάχθηκε στο τρίτο κλιμάκιο για τους ίδιους λόγους που ίσχυσαν και για τον πρώτο προσφεύγοντα.
- 6 Την 1η Δεκεμβρίου 1988 μονιμοποιήθηκε στον βαθμό του.
- 7 Αργότερα, μετέσχε στον διαγωνισμό COM/LA/706 που διοργάνωσε η Επιτροπή για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεως μεταφραστών πορτογαλικής γλώσσας (ΕΕ 1990, C 239, σ. 28). Έχοντας συμπεριληφθεί στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε μετά το πέρας του διαγωνισμού, μονιμοποιήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1992 σε θέση της κατηγορίας LA από 1ης Δεκεμβρίου 1991, καταταγείς στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού LA 7.

Όσον αφορά την τρίτη προσφεύγουσα

- 8 Την 1η Ιανουαρίου 1988, η τρίτη προσφεύγουσα, Dominique Besohé, διορίστηκε δόκιμη υπάλληλος της Επιτροπής στον βαθμό C 5. Για τους ίδιους λόγους που ίσχυσαν και για τους δύο άλλους προσφεύγοντες, κατατάχθηκε και αυτή στο τρίτο κλιμάκιο.

- 9 Την 1 Ιουλίου 1988 μονιμοποιήθηκε στον βαθμό της.
- 10 Αργότερα, μετέσχε στον προαναφερθέντα διαγωνισμό EUR/B/21 και, έχοντας συμπεριληφθεί στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, διορίστηκε στις 29 Ιανουαρίου 1992 σε θέση της κατηγορίας Β από 1ης Ιανουαρίου 1992, καταταγείσα στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Β 5.
- 11 Με έγγραφο της 11ης Μαΐου 1992, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της αντίστοιχης πράξεως μονιμοποίησής τους, για τον λόγο ότι η κατάταξή τους στο πρώτο κλιμάκιο του νέου βαθμού τους δεν ελάμβανε υπόψη την επαγγελματική δραστηριότητα που είχαν ασκήσει πριν αναλάβουν υπηρεσία. Υποστήριξαν ότι, αντί του άρθρου 46 του ΚΥΚ, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) έπρεπε να εφαρμόσει το άρθρο 32. Ισχυρίστηκαν επίσης ότι υπήρξαν θύματα διακρίσεως σε σχέση με τους «εξωτερικούς» υποψήφιους και επιτυγχόντες των διαγωνισμών στους οποίους μετέσχον.
- 12 Η Επιτροπή δεν απάντησε στις τρεις αυτές ενστάσεις εντός της προθεσμίας που προβλέπει ο ΚΥΚ.

Διαδικασία

- 13 Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι προσφεύγοντες άσκησαν τις παρούσες προσφυγές οι οποίες πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Δεκεμβρίου 1992.
- 14 Με διάταξη της 20ής Ιανουαρίου 1993, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-103/92, Τ-104/92 και Τ-105/92 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

- 15 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 16 Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευαν και απάντησαν στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 7ης Ιουλίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Ο πρώτος και η τρίτη από τους προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- 1) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
 - 2) κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου και 29ης Ιανουαρίου 1992, περί διορισμού τους σε θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως μετά την επιτυχή συμμετοχή τους στον διαγωνισμό EUR/B/21, κατά το μέτρο που ο διορισμός συνεπάγεται κατάταξη στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού B 5 χωρίς αρχαιότητα·
 - 3) να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή τόκων προς αποκατάσταση ζημίας με επιτόκιο ύψους 10 % ετησίως από της ενάρξεως ισχύος της προσβαλλομένης αποφάσεως, δηλαδή από 1ης Μαρτίου 1992 και 1ης Ιανουαρίου 1992 αντίστοιχα, ως τη νομότυπη κατάταξη των προσφευγόντων σε κλιμάκιο·
 - 4) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Ο δεύτερος προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

- 2) κατ' ακολουθίαν, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Ιανουαρίου 1992, περί διορισμού του προσφεύγοντος σε θέση μεταφραστή, μετά την επιτυχή συμμετοχή του στον γενικό διαγωνισμό COM/LA/706, κατά το μέτρο που ο διορισμός συνεπάγεται κατάταξη στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού LA 7 χωρίς αρχαιότητα.
- 3) να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή τόκων προς αποκατάσταση ζημίας με επιτόκιο ύψους 10 % ετησίως από της ενάρξεως ισχύος της προσαλλομένης αποφάσεως, δηλαδή από 1ης Δεκεμβρίου 1991, ως τη νομότυπη κατάταξη του προσφεύγοντος σε κλιμάκιο.
- 4) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες.
- 2) να κρίνει κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 19 Οι προσφεύγοντες επικαλούνται τους εξής λόγους προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων τους. Με τον πρώτο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 32 του ΚΥΚ διότι πεπλανημένα η Επιτροπή αποφάσισε την κατάταξή τους εφαρμόζοντας το άρθρο 46 του ΚΥΚ. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλουν παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και με τον τρίτο, τον οποίο επικαλούνται επικουρικώς, προβάλλουν την έλλειψη νομιμότητας των κριτηρίων κατάταξης σε κλιμάκιο που εφήρμοσε η καθής για την αλλαγή κατηγορίας. Και οι τρεις αυτοί λόγοι πρέπει να εξεταστούν συγχρόνως λόγω συναφείας.

- 20 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι υπάλληλοι οι οποίοι μεταπηδούν σε ανώτερη κατηγορία μέσω γενικού διαγωνισμού πρέπει να κατατάσσονται βάσει των διατάξεων του άρθρου 32 του ΚΥΚ, που αφορούν την πρόσληψη, και όχι βάσει των διατάξεων του άρθρου 46 του ΚΥΚ, που αφορούν την προαγωγή.
- 21 Αναγνωρίζουν βέβαια ότι η κατάστασή τους δεν μπορεί να εξομοιωθεί πλήρως με την υπό στενή έννοια πρόσληψη, ισχυρίζονται όμως ότι συνιστά ακόμη λιγότερο προαγωγή. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το Δικαστήριο πλήρωσε το κενό του ΚΥΚ θέτοντας, σε παρόμοιες περιπτώσεις, την αρχή της κατ' αναλογία εφαρμογής του άρθρου 32, προβλέποντας όμως και εξαιρέσεις.
- 22 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η αρχή της εφαρμογής του άρθρου 32 του ΚΥΚ επιβλήθηκε από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 15ης Ιανουαρίου 1985, 266/83, Σαμαρά κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 189, σκέψη 15), και της 20ής Ιουνίου 1985, 138/84, Σπαχή κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 1939, σκέψεις 10 και 11).
- 23 Εκτιμούν ότι, με τις αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 1985, 273/83, Michel κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 347, σκέψεις 14 και επ.), και της 14ης Ιουνίου 1988, 47/87, Lucas κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 3019, σκέψεις 11 και επ.), το Δικαστήριο επιβεβαίωσε την ανωτέρω αρχή, προνοώντας πάντως για την εφαρμογή του άρθρου 46 οσάκις η εφαρμογή του άρθρου 32 θίγει τον υπάλληλο παρεμποδίζοντας την κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας του.
- 24 Για να στηρίξουν την άποψή τους, οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την παραβίαση της οποίας προβάλλουν με τον δεύτερο λόγο τους. Ισχυρίζονται κυρίως ότι ο ΚΥΚ πρέπει να ερμηνευτεί υπό το φως των υπερτέρων αρχών του δικαίου, όπως είναι η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Έτσι, θεωρούν ότι η βάση του άρθρου 46 του ΚΥΚ κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλου που μεταπηδά από μια κατηγορία σε άλλη μέσω γενικού διαγωνισμού οδηγεί σε διάκριση μεταξύ του υπαλλήλου αυτού και των «εξωτερικών» επιτυχόντων του διαγωνισμού οι οποίοι απολαμβάνουν του συστήματος — καθ' υπόθεση ευνοϊκότερου — του άρθρου 32 του ΚΥΚ. Η άποψη αυτή έγινε δεκτή από το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση Σαμαρά κατά Επιτροπής, σκέψη 15.

- 25 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι είναι εντελώς αυθαίρετος ο καθορισμός από την Επιτροπή σε δύο έτη του χρόνου που ισοδυναμεί με τον «λίγο χρόνο μετά την είσοδο στην υπηρεσία» του υπαλλήλου, ο οποίος, κατά τη νομολογία, δικαιολογεί την εφαρμογή του άρθρου 32 του ΚΥΚ, αντί εκείνης του άρθρου 46.
- 26 Η Επιτροπή συμφωνεί με την άποψη των προσφευγόντων όσον αφορά την ύπαρξη κενού στον ΚΥΚ, θεωρεί όμως ότι το Δικαστήριο πλήρωσε το κενό αυτό κρίνοντας ότι τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες σχετικά με την προαγωγή και όχι οι κανόνες σχετικά με την πρόσληψη. Δέχεται, πάντως, ότι το Δικαστήριο προέβλεψε εξαιρέσεις από την αρχή.
- 27 Για να στηρίξει την άποψή της, η Επιτροπή επικαλείται τις ίδιες αποφάσεις του Δικαστηρίου, φρονεί, όμως, ότι αυτό που οι προσφεύγοντες θεωρούν ως εξαίρεση (εφαρμογή του άρθρου 46) στην πραγματικότητα συνιστά τον κανόνα και ότι, αντιθέτως, αυτό που αυτοί θεωρούν ως κανόνα είναι στην πραγματικότητα η εξαίρεση (εφαρμογή του άρθρου 32).
- 28 Η Επιτροπή εκθέτει ότι η αρχή της εφαρμογής του άρθρου 46 τέθηκε με την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση Michel κατά Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλου που μεταπηδά από μια κατηγορία σε άλλη πρέπει κατά κανόνα να στηρίζεται στις εφαρμοζόμενες σε περίπτωση προαγωγής αρχές που εξαγγέλλουν οι διατάξεις του ΚΥΚ. Η αρχή αυτή επιβεβαιώθηκε με την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση Lucas κατά Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλου ο οποίος μεταπηδά από μια κατηγορία σε άλλη πρέπει να στηρίζεται στις αρχές του άρθρου 46 και όχι σε αυτές του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο. Πάντως, με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο επανέλαβε τις εξαιρέσεις από την αρχή αυτή, που είχε ήδη καθορίσει επ' ευκαιρία των υποθέσεων Σαμαρά κατά Επιτροπής και Σπαχή κατά Επιτροπής, κρίνοντας ότι δικαιολογείται παρέκκλιση από την αρχή του άρθρου 46 οσάκις η αλλαγή κατηγορίας ή κλάδου γίνεται λίγο χρόνο μετά την είσοδο στην υπηρεσία των Κοινοτήτων και ότι η διάταξη αυτή, εφαρμοζόμενη κατά τον διορισμό στη νέα θέση, δεν επιτρέπει να ληφθεί υπόψη η μόρφωση και η ειδική επαγγελματική πείρα που απέκτησε ο ενδιαφερόμενος πριν από την πρόσληψή του ως υπαλλήλου.

- 29 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ratio της νομολογίας αυτής οφείλεται στο γεγονός ότι η επαγγελματική πείρα που απέκτησε υπάλληλος πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία των Κοινοτήτων μπορεί να αξιοποιηθεί άπαξ μόνον.
- 30 Έτσι, η Επιτροπή εκθέτει ότι, κατά την είσοδό τους στην υπηρεσία, οι προσφεύγοντες έτυχαν αναγνώρισεως του ανωτάτου κλιμακίου βάσει του άρθρου 32 και δεν μπορούν να διεκδικήσουν δεύτερη αναγνώριση για τον ίδιο λόγο. Κατά τη μεταπήδησή τους στην ανώτερη κατηγορία, οι προσφεύγοντες επωφελήθηκαν της αρχαιότητας στο κλιμάκιο με τη νέα κατάταξή τους μέσω του μηχανισμού που προβλέπει το άρθρο 46 του ΚΥΚ, όπως συμβαίνει στην περίπτωση προαγωγών. Κατά τη συνεδρίαση, η Επιτροπή προσέθεσε ότι η πείρα που απέκτησαν οι προσφεύγοντες πριν από την είσοδό τους στην υπηρεσία ελήφθη επίσης υπόψη εφόσον έγινε δεκτή η υποψηφιότητά τους στον γενικό διαγωνισμό.
- 31 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία αυτή συμβιβάζεται απολύτως με τις προαναφερθείσες αποφάσεις στις υποθέσεις Σαμαρά κατά Επιτροπής και Σπαχή κατά Επιτροπής, δεδομένου ότι το άρθρο 32 εφαρμόζεται όταν ο υπάλληλος μεταπηδά σε ανώτερη κατηγορία λίγο χρόνο μετά τον πρώτο διορισμό του, οπότε η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν θα επέτρεπε να ληφθεί υπόψη η πείρα του.
- 32 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, προκειμένου να διασφαλίσει ίση μεταχείριση σε όλους τους υπαλλήλους, ερμήνευσε ευλόγως και καθόρισε σε δύο έτη την έννοια του «λίγου χρόνου» που όρισε η νομολογία του Δικαστηρίου.
- 33 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, η Επιτροπή απαντά ότι δεν υφίσταται ζήτημα διακρίσεως έναντι των «εξωτερικών» υποψηφίων. Πράγματι, το Δικαστήριο δέχθηκε με την προαναφερθείσα απόφασή του στην υπόθεση Michel κατά Επιτροπής, σκέψεις 24 και 25, ότι:

«Η εφαρμογή αυτή δεν συνιστά διάκριση εις βάρος του προσφεύγοντος σε σχέση με τους «εξωτερικούς» υποψηφίους που συμμετείχαν στον ίδιο διαγωνισμό. Αν σε διαγωνισμό που οργανώθηκε προκειμένου να καταρτισθεί

εφεδρικός πίνακας για τη βασική σταδιοδρομία μιας κατηγορίας, δεν συμμετείχαν μόνον “εξωτερικοί” υποψήφιοι αλλά και υπάλληλοι που επιδιώκουν τη μετάβασή τους σ’ αυτή την κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 2, η ΑΔΑ λαμβάνει πράγματι υπόψη την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων των δύο ομάδων κατά την κατάταξή τους σε κλιμάκιο. Οι “εξωτερικοί” υποψήφιοι μπορούν να επικαλεστούν την επαγγελματική πείρα που απέκτησαν πριν αναλάβουν υπηρεσία, δυνάμει και εντός των ορίων του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο. Για τους υπαλλήλους που προέρχονται από κατώτερη κατηγορία, η ΑΔΑ, κατά κανόνα, έχει ήδη λάβει υπόψη της ενδεχόμενη παρόμοια πείρα κατά την πρόσληψή τους σ’ αυτή την κατηγορία, η δε πείρα που απέκτησαν ως υπάλληλοι στην υπηρεσία των Κοινοτήτων ελήφθη υπόψη με την προαγωγή τους κατά κλιμάκιο και τις προαγωγές τους στο πλαίσιο της εν λόγω κατηγορίας. Το άρθρο 46 έχει ακριβώς ως αποτέλεσμα τη διατήρηση του χρόνου προϋπηρεσίας, που υφίσταται κατ’ αυτόν τον τρόπο, κατά τη μεταπήδηση στη νέα κατηγορία.

Το γεγονός ότι η επαγγελματική πείρα λαμβάνεται υπόψη βάσει δύο διαφορετικών συστημάτων, που εφαρμόζονται αντίστοιχα σε δύο διαφορετικές ομάδες υποψηφίων, δεν συνιστά κατά κανένα τρόπο δυσμενή διάκριση, αν οι δύο ομάδες διαφέρουν αντικειμενικώς μεταξύ τους και αν τα δύο συστήματα είναι προσαρμοσμένα στις ειδικές ανάγκες της κάθε μιας ομάδας, αυτό δε ακόμη και αν, σε ειδικές περιπτώσεις, το άλλο σύστημα αποδεικνύεται περισσότερο ευνοϊκό για τον συγκεκριμένο υποψήφιο. Το μειονέκτημα, για το οποίο ο προσφεύγων παραπονείται, αντισταθμίζεται εξάλλου από τα πλεονεκτήματα που συνιστούν η απαλλαγή από το όριο ηλικίας και της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας τα οποία διαθέτει σε σχέση με τους “εξωτερικούς” υποψηφίους και που στηρίζονται επίσης στις αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των δύο ομάδων.»

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Όπως έκρινε ήδη το Δικαστήριο (προαναφερθείσες αποφάσεις στις υποθέσεις Σαμαρά κατά Επιτροπής και Lucas κατά Επιτροπής), ο ΚΥΚ δεν περιλαμβάνει διατάξεις ρυθμιζουσες την κατάταξη σε κλιμάκιο του υπαλλήλου που τοποθετήθηκε σε θέση ανώτερης κατηγορίας κατόπιν γενικού διαγωνισμού.

35 Το Δικαστήριο έκρινε ότι ο ΚΥΚ έχει την έννοια ότι η κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλου που μεταπηδά από μια κατηγορία σε μια άλλη μέσω γενικού διαγωνισμού πρέπει να στηρίζεται στις αρχές του άρθρου 46 και όχι του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, λαμβανομένου υπόψη ειδικότερα του σκοπού της

τελευταίας αυτής διατάξεως. Πράγματι, με τη διάταξη αυτή παρέχεται στην ΑΔΑ η ευχέρεια να λαμβάνει υπόψη, έστω και μέσα σε αρκετά στενά όρια, τη μόρφωση και την επαγγελματική πείρα που κτήθηκαν από τον υποψήφιο πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία ως υπαλλήλου των Κοινοτήτων. Αντιστρόφως, το άρθρο 46 έχει κυρίως ως σκοπό τη διασφάλιση, κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας ενός υπαλλήλου, της μεγαλύτερης δυνατής συνεχείας στην εξέλιξη της αρχαιότητας και του μισθού του, τούτο δε ακόμα και σε περίπτωση αλλαγής της κατηγορίας ή του κλάδου, αλλαγής η οποία, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, μπορεί να γίνει μόνο κατόπιν διαγωνισμού.

36 Από τη νομολογία προκύπτει ότι «το Δικαστήριο παρεξέκλινε από την εφαρμογή του άρθρου 46 στις περιπτώσεις που η διάταξη αυτή δεν θα επέτρεπε, κατά τον διορισμό του υπαλλήλου σε νέα θέση λίγο μετά την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες, να ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η ειδική επαγγελματική πείρα που είχε αποκτήσει ο υπάλληλος πριν από την ανάληψη υπηρεσίας» (βλ. την πλέον πρόσφατη επί του θέματος απόφαση Lucas κατά Επιτροπής, που προαναφέρθηκε, σκέψη 14).

37 Πρέπει, επομένως, πρώτον, να ερευνηθεί ποια είναι η ακριβής έκταση της παρεκκλίσεως αυτής και, δεύτερον, να εξακριβωθεί αν η ερμηνεία της παρεκκλίσεως αυτής που έδωσε η Επιτροπή επιτρέπει την εξασφάλιση της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ, αφενός, των επιτυχόντων σε γενικό διαγωνισμό που είναι ήδη υπάλληλοι των Κοινοτήτων τουλάχιστον από δύο ετών κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της προκηρύξεως του διαγωνισμού που επέτρεψε τη μεταπήδηση σε ανώτερη κατηγορία, αφετέρου, των λοιπών επιτυχόντων του διαγωνισμού.

38 Πρώτον, για να διαπιστωθεί η έκταση της εν λόγω παρεκκλίσεως πρέπει να ερευνηθεί σε ποιες περιπτώσεις η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν επιτρέπει, κατά τον διορισμό του υπαλλήλου σε θέση ανώτερης κατηγορίας, να «ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η ειδική επαγγελματική πείρα που είχε αποκτήσει ο υπάλληλος πριν από την ανάληψη υπηρεσίας».

39 Οι διάδικοι συμφωνούν στο γεγονός ότι η κατάταξη σε κλιμάκιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 46 του ΚΥΚ, των υπαλλήλων που μεταπηδούν από μια κατηγορία σε ανώτερη κατηγορία ενεργείται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$24 \times \frac{[Ta + Mn + (Ma \times m/24) - Tn]}{Mn}$$

όπου:

Ta = μισθός στον προηγούμενο βαθμό

Tn = μισθός στο βασικό κλιμάκιο του νέου βαθμού

Ma = προσαύξηση κλιμακίου στον προηγούμενο βαθμό

Mn = προσαύξηση κλιμακίου στον νέο βαθμό

m = αριθμός μηνών της κατά κλιμάκιο αρχαιότητας στον προηγούμενο βαθμό

40 Η σύγκριση του αποτελέσματος εκ της εφαρμογής αυτού του τύπου με την ανώτατη προσαύξηση που επιτρέπει το άρθρο 32 εμφανίζει τρεις κατηγορίες υπαλλήλων: η πρώτη είναι η κατηγορία των υπαλλήλων για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν μπορεί, κατά τη μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία, να συνεπάγεται τον υπολογισμό της προηγούμενης πείρας τους, είτε πρόκειται για την κτηθείσα πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες πείρα, η οποία επέτρεψε την προσαύξηση κλιμακίου δυνάμει του άρθρου 32 κατά την είσοδο στην υπηρεσία είτε για την κτηθείσα μετά την είσοδο στην υπηρεσία πείρα, η οποία επέτρεψε τη μισθολογική ή βαθμολογική προαγωγή δυνάμει των άρθρων 44 και 45 του ΚΥΚ κατά τον χρόνο που ο υπάλληλος τελούσε εν υπηρεσία. Η δεύτερη είναι η κατηγορία των υπαλλήλων για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 επιτρέπει τον συνυπολογισμό της κτηθείσας πείρας κατά τη μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία, αλλά σε μικρότερο βαθμό απ' ό,τι μια νέα εφαρμογή του άρθρου 32. Η τρίτη κατηγορία είναι εκείνη των υπαλλήλων για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 είναι αναγκαστικά ευνοϊκότερη από μια νέα εφαρμογή του άρθρου 32.

41 Στο μέτρο που προβλέπει την εφαρμογή του άρθρου 32 στις περιπτώσεις όπου η εφαρμογή του άρθρου 46 «δεν θα επέτρεπε, κατά τον διορισμό του υπαλλήλου σε νέα θέση λίγο χρόνο μετά την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες, να ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η ειδική επαγγελματική πείρα που είχε αποκτήσει ο υπάλληλος πριν από την ανάληψη υπηρεσίας» (σκέψη 14), η απόφαση στην υπόθεση Lucas κατά Επιτροπής πρέπει να ερμηνευτεί όχι ως

επιβάλλουσα δύο σωρευτικές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 32, αλλ' ως επιβάλλουσα μια μοναδική προϋπόθεση, και συγκεκριμένα ότι η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν επιτρέπει «να ληφθεί υπόψη η κατάρτιση και η ειδική επαγγελματική πείρα που είχε αποκτήσει ο υπάλληλος πριν από την ανάληψη υπηρεσίας», και ως καλύπτουσα όλες τις υποθετικές περιπτώσεις πληρώσεως της προϋποθέσεως αυτής, οσάκις δηλαδή «ο διορισμός του υπαλλήλου στη νέα θέση γίνεται λίγο χρόνο μετά την είσοδό του στην υπηρεσία των Κοινοτήτων».

42 Εν προκειμένω, οι διάδικοι συμφωνούν ότι η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν επιτρέπει να ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η ειδική επαγγελματική πείρα που απέκτησαν οι τρεις προσφεύγοντες πριν από την είσοδό τους στην υπηρεσία, όπως προκύπτει από την απάντησή τους σε γραπτό ερώτημα του Πρωτοδικείου. Πρόκειται ακριβώς για μια συνέπεια οφειλόμενη στο ότι η μεταπήδησή τους στην ανώτερη κατηγορία έγινε λίγο μετά την είσοδό τους στην υπηρεσία των Κοινοτήτων.

43 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι πρέπει να κατατάσσονται βάσει του άρθρου 46 όλοι οι υπάλληλοι για τους οποίους η εφαρμογή της διατάξεως αυτής επιτρέπει τον καθ' οιονδήποτε τρόπο συνυπολογισμό της καταρτίσεως και της ειδικής επαγγελματικής πείρας που απέκτησαν οι ενδιαφερόμενοι πριν από την είσοδό τους στην υπηρεσία, έστω και σε μικρότερο βαθμό απ' ό,τι θα συνεπαγόταν η εφαρμογή του άρθρου 32 (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Michel κατά Επιτροπής, σκέψη 24), αλλ' ότι πρέπει να κατατάσσονται βάσει του άρθρου 32 όλοι οι υπάλληλοι για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 δεν επιτρέπει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά.

44 Η λύση αυτή μπορεί να στηριχθεί επίσης στη ratio των άρθρων 32 και 46 του ΚΥΚ, όπως αυτή καθορίστηκε από το Δικαστήριο με όλες τις προαναφερθείσες αποφάσεις. Πράγματι, για τους υπαλλήλους για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 επιτρέπει να ληφθεί υπόψη η κτηθείσα πριν από την είσοδό τους στην υπηρεσία πείρα, ενόψει του υψηλού επιπέδου που απέκτησαν υπηρετώντας στην κατηγορία τους, αδιακρίτως βαθμού ή κλιμακίου, η μεταπήδηση σε ανώτερη κατηγορία εντάσσεται στην κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους. Αντιστρόφως, για τους άλλους υπαλλήλους, η μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία δεν εμπίπτει στη συνεχή εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους, αλλά πρέπει μάλλον να εξομοιωθεί με την έναρξη νέας σταδιοδρομίας, οπότε δικαιολογείται η εφαρμογή του άρθρου 32.

- 45 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, για να αρνηθεί την εφαρμογή στους προσφεύγοντες των κριτηρίων του άρθρου 32 του ΚΥΚ, η Επιτροπή επικαλείται πάγια διοικητική πρακτική ερειδόμενη στην ερμηνεία της εκφράσεως «λίγο χρόνο μετά» που απαντά στην προαναφερθείσα νομολογία του Δικαστηρίου. Κατά την πρακτική αυτή, η έκφραση «λίγο χρόνο μετά» πρέπει να εκληφθεί στην πράξη «ως η περίοδος που δεν υπερβαίνει τη διάρκεια δύο κατ' ανώτατο όριο ετών από της ημερομηνίας εισόδου στην υπηρεσία» κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της προκηρύξεως του διαγωνισμού που επέτρεψε τη μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία (υπόμνημα αντικρούσεως, σημείο 12).
- 46 Επομένως, η πρακτική αυτή, πέραν του ότι εξαρτά την επιλογή της εφαρμοστέας διατάξεως κατά την κατάταξη των υπαλλήλων σε κλιμάκιο από αυθαίρετο στοιχείο, ήτοι από τον χρόνο που μεσολαβεί μεταξύ της ημερομηνίας εισόδου στην υπηρεσία ενός υπαλλήλου και της ημερομηνίας δημοσίευσής της προκηρύξεως του διαγωνισμού που επέτρεψε τη μεταπήδησή του σε ανώτερη κατηγορία, έρχεται σε αντίθεση προς το περιεχόμενο των άρθρων 32 και 46 του ΚΥΚ, όπως αυτό ερμηνεύτηκε από το Δικαστήριο με την πλέον πρόσφατη συναφώς απόφαση στην προαναφερθείσα υπόθεση Lucas κατά Επιτροπής, καθόσον εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 32 στις περιπτώσεις που η εφαρμογή του άρθρου 46 ουδαμώς επιτρέπει τον συνυπολογισμό της προσανυξήσεως κλιμακίου, η οποία αναγνωρίζεται κατά την είσοδο στην υπηρεσία βάσει του άρθρου 32, προκειμένου να ληφθούν υπόψη η κατάρτιση και η επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκαν πριν από την είσοδο στην υπηρεσία.
- 47 Δεύτερον και κατά τα λοιπά, ο περιορισμός αυτός αντίκειται προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Στην πράξη οδηγεί στην κατάταξη των επιτυχόντων στον ίδιο γενικό διαγωνισμό σε κλιμάκιο βάσει διαφορετικών κριτηρίων: πρόκειται, αφενός, για τους υπαλλήλους που υπηρετούσαν ήδη, όπως οι προσφεύγοντες, ως υπάλληλοι τουλάχιστον από δύο ετών κατά τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού στον οποίο μετέσχαν, για τους οποίους η εφαρμογή του άρθρου 46 ουδόλως επιτρέπει, κατά τη μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία, τον συνυπολογισμό της προτέρας πείρας τους και οι οποίοι κατατάσσονται πάντως βάσει του άρθρου 46, αφετέρου, για τους υπαλλήλους οι οποίοι κατά την ίδια ημερομηνία είχαν προϋπηρεσία μικρότερη των δύο ετών και οι οποίοι κατατάσσονται βάσει του άρθρου 32. Καίτοι το κριτήριο αυτό διακρίσεως είναι αντικειμενικό, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η διάκριση δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου κατά την Επιτροπή σκοπού, ήτοι του να μη ληφθεί υπόψη δύο φορές η πείρα που απέκτησε ο υπάλληλος πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία των Κοινοτήτων. Πράγματι, η εφαρμογή του άρθρου 46 στην πρώτη κατηγορία των

υπαλλήλων ουδόλως επιτρέπει να ληφθεί υπόψη η πείρα τους πριν από την είσοδό τους στην υπηρεσία για τη συνέχιση της σταδιοδρομίας τους. Από την άποψη αυτή βρίσκονται επομένως σε όμοια κατάσταση με εκείνη των υπαλλήλων που ανήκουν στη δεύτερη κατηγορία. Επομένως, θα έπρεπε να τυγχάνουν της ίδιας μεταχειρίσεως με αυτούς, ενώ η εν λόγω διάταξη όχι μόνο δεν είναι αναγκαία για να μη ληφθεί υπόψη δύο φορές η πείρα τους κατά την κατάταξη σε κλιμάκιο, αλλά τους αφαιρεί κάθε δυνατότητα συνεκτιμήσεως της πείρας αυτής για τη συνέχιση της σταδιοδρομίας τους.

- 48 Εξάλλου, η άνιση μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με την επίκληση των πλεονεκτημάτων που συνίστανται στην εξαίρεση από το όριο ηλικίας και από τη δοκιμαστική περίοδο των επιτυχόντων σε γενικό διαγωνισμό που έχουν ήδη την ιδιότητα του υπαλλήλου. Πράγματι, καταρχάς, τα πλεονεκτήματα αυτά δεν συγκρίνονται με τα μειονεκτήματα από την άνιση μεταχείριση που υφίστανται. περαιτέρω, δικαιολογούνται αντικειμενικά λόγω της ήδη παγιωμένης εργασιακής σχέσεως μεταξύ των υπαλλήλων αυτών και των Κοινοτήτων· τέλος, σε καμιά περίπτωση δεν είναι ικανά να δικαιολογήσουν τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων που εισήλθαν στην υπηρεσία πριν από λιγότερο από δύο έτη και εκείνων που εισήλθαν στην υπηρεσία πριν από περισσότερο από δύο έτη κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της προκηρύξεως του διαγωνισμού που επέτρεψε τη μεταπήδηση στην ανώτερη κατηγορία, όπως συμβαίνει με τους προσφεύγοντες.
- 49 Κατά συνέπεια, η κατάταξη όλων των «εσωτερικών» και «εξωτερικών» επιτυχόντων σε γενικό διαγωνισμό βάσει των κριτηρίων του άρθρου 32, υπό την επιφύλαξη της διατηρήσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 46, των δικαιωμάτων των υπαλλήλων που κτήθηκαν υπό την ιδιότητα αυτή πριν από τη μεταπήδησή τους στη νέα κατηγορία αρκεί αφεαυτής για την ικανοποίηση των απαιτήσεων της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφασή του στην υπόθεση Σαμαρά κατά Επιτροπής, σκέψη 15.
- 50 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι το σύστημα αυτό είναι ανάλογο με εκείνο που εφαρμόζουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους υπαλλήλους τους.
- 51 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν, κατά το μέτρο που καθορίζουν την κατάταξη των προσφευγόντων σε κλιμάκιο βάσει του άρθρου 46 και όχι βάσει του άρθρου 32 του ΚΥΚ.

- 52 Η Επιτροπή οφείλει, κατόπιν αυτού, να επανεξετάσει την κατάσταση των προσφευγόντων, εφαρμόζοντας τα κριτήρια του άρθρου 32 του ΚΥΚ.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

- 53 Οι προσφεύγοντες αξιώνουν τόκους με επιτόκιο ύψους 10 % ετησίως επί των ποσών που θα τους χορηγηθούν μετά την τακτοποίηση της οικονομικής τους καταστάσεως.
- 54 Η Επιτροπή αμφισβητεί σε κάθε περίπτωση το επιτόκιο που αξιώνουν οι προσφεύγοντες και θεωρεί ότι το επιτόκιο ύψους 8 % ετησίως είναι το μόνο σύμφωνο με τη νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 1987, 21/86, Σαμαρά κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 795).
- 55 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα αιτήματα αποζημιώσεως είναι πρόωρα, υπό την έννοια ότι αδυνατεί να υποκαταστήσει τη διοίκηση ενόψει της εφαρμογής στους τρεις προσφεύγοντες των κριτηρίων του άρθρου 32 του ΚΥΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 56 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η Επιτροπή ηττήθηκε, οι δε προσφεύγοντες έχουν ζητήσει την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, η καθής πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου, 22ας Ιανουαρίου και 29ης Ιανουαρίου 1992, κατά το μέρος που κατατάσσουν τους προσφεύγοντες στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού τους κατ' εφαρμογή του άρθρου 46 του ΚΥΚ.**
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.**
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Barrington

Lenaerts

Καλογερόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. Καλογερόπουλος